

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 19
Tālrunis 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 47 (1936)

Piektdien, 1957. g. 19. aprīlī

13. gads

Lai sapulces būtu interesantas

Svarīga vie- **L. Kociņa,** **nizācijas dzīvē**
ta komjaunat- **komjaunatnes rajona** **ir komjauniešu**
nes pirmorga- **komitejas sekretare** **sapulcē. Tā**
lemj par visiem pirmorganizācijas darba jautājumiem.
Pirmorganizācijas sapulcē uzņem jaunus biedrus, šeit
jaunais komjaunietis pirmo reizi apzinās sevi par ko-
lektīva locekli, kura priekšā viņš ir atbildīgs, šeit vi-
ņu iesaista sabiedriski derīgā darbā.

Kā sapulces organizē mūsu rajona komjaunatnes pirmorganizācijas? Neitrūkst mums labu piemēru, ka tur, kur komjaunieši darbojas aktīvi, arī sapulces ir interesantas, ar dzīvu domu apmaiņu, daudzām jauniem priekšlikumiem. Daudz labu pasākumu organizējusi kolchoza „Uzvara” komjaunatnes pirmorganizācija. Pēdējā laikā rosīgāka kļuvusi padomju saimniecības „Vārme” komjaunatnes pirmorganizācija. Tur noorganizēti vairāki jaunatnes vakari. Komjaunieši noorganizēja tikšanos ar mūsu republikas rakstniekiem.

Kolchoza „Kopdarbība” komjaunieši noorganizēja sapulci — talku.

Bet visumā rajonā komjaunatnes pirmorganizācijās pasākumi ir neinteresanti, arī sapulcēs apspriežamie darba kārtības jautājumi ik mēnešus atkārtojas — kā komjauniešu disciplīna, biedru naudas kārtošana, darba plānu apstiprināšana, gatavošanās dažādu svētku sagatavošanai utt. Arī ziņotāji parasti ir vieni un tie paši. Skaidrs, ka neko jaunu pateikt viņi nevar. Debatēs arī nav ko teikt, viss jau iepriekš vairākkārt izrunāts. Katrs gaida tikai sapulces beigas, jo ir neinteresanti un garlaicīgi. Tā nesen milicijas darbinieku komjaunatnes sapulcē apsprieda jautājumu par gatavošanos 1. Maīja svētkiem, bet pēc garām runām vairāk neko neparedzēja izdarīt, kā izdot svētkiem veltītu sienas avīzes numuru. Pārējie pasākumi vai nu ir jau veikti, vai arī tos kārtos administrācija. Kāpēc tad šādu jautājumu vajadzēja sapulces darba kārtībā? Skaidrs, ka nevajadzēja. Izdot regulāri sienas avīzi jau vairākkārt komjaunieši nolēmuši iepriekšējās sapulcēs. Tāpēc arī šinī gadījumā konkrēti priekšlikumi par komjaunatnes darba uzlabošanu nāca tikai pēc sapulces slēgšanas, kad komjaunieši runāja par jautājumiem, kas viņus interesē. Tā norunāja noorganizēt šāvēju komandu, noteicot pat nodarbinātību laiku, iekārtot volejbola laukumu. Vai nebūtu bijis pareizāk, ja sapulces darba kārtībā būtu šie jautājumi, nekā jau pierastā apspriešana par gatavošanos svētkiem.

Maz un neinteresanti mūsu pirmorganizācijās apspriež darba jautājumus. Ja sapulcē apspriež ražošanas jautājumus, tad sausi un visbiežāk mēneša plāna izpildes gaitu un atsevišķu komjauniešu darba disciplīnu. Bet par to, kā uzlabot darba apstākļus jauniešiem, ko jaunu ražos rūpnīcā vai kolchozā, kā ieviest kārtību, tīrību darba vietās, kā organizēt socialistisko sacensību runā maz. Bet jauniešus šie jautājumi interesē. To pierāda Tūku fabrikas komjaunatnes pirmorganizācija. Šeit sapulcē apsprieda jautājumu par tīrības un kārtības ieviešanu fabrikā un nolēma uzaicināt uz socialistisko sacensību finiera fabrikas „Vulkans” komjauniešus. Pirmorganizācijas komiteja šo pasākumu līdz galam nenoveda, aizmīrsa, bet komjaunieši neaizmīrsa. Nākamajā sapulcē pat ierosināja jautājumu par šī lēmuma izpildes gaitu.

Tomēr nevajag domāt, ka sapulcēs apspriežami tikai ražošanas jautājumi. Prakse rāda, ka jaunatne daudz interesējas par sadzīves jautājumiem. Šajā ziņā parasts, ka pirmorganizācijās apspriež tikai personas lietas par atsevišķu komjauniešu amorālas dzīves gadījumiem, bet daudziem svarīgiem un interesantiem gadījumiem paiet garām. Kāpēc nedarīt pēc Skrudas rajona komjauniešu parauga un sapulcēs apspriest tādu jautājumu kā komjaunietis sabiedrībā un mājā, kādu es vēlētos redzēt savu draugu utt. Varbūt vienkārši apspriest kādu interesantu rakstu laikrakstā vai žurnālā, pārrunāt izlasīto grāmatu.

Ja sapulcē sagatavošanā iesaistīs visus komjauniešus, uzklaušīs viņu domas, būs vairāk izdomu, tās būs interesantākas.

DZĪVOKLĪ — MUZEJĀ ĻEŅINA IELĀ

Katru reizi, kad tuvojies namam bijušajā Platajā, tagad Ļeņina ielā 48—9, kas atrodas Petrogradas pusē Ļepingradā, kad tu atver nama durvis un uzkāp līdz 24. dzīvoklim, tev ir tāda sajūta, it kā tu būtu pārkāpis vēstures sliekšni. Pirms 40 gadiem šeit dzīvoja V. I. Ļeņins.

...Pašā dzīvokļa vidū, kur 1917. gadā dzīvoja V. I. Ļeņina māsa — Anna Iljičična un viņas vīrs M. T. Jeļizarovs, — atrodas neliela istaba. Vladimirs Iljičs Ļeņins un Nadežda Konstantinovna Krupskaja tajā nodzīvoja 3 mēnešus. Apbrīnojami vienkāršs ir katrs priekšmets, ko lietojis lielais vadonis. Neliels rakstāmgalds, kas pārklāts ar sarkanu vadmalu, uz tā rakstāmpiederumi, lampa ar dzeltenu kupolu, avīzes. Tālāk tumšs drēbju skapis ar grāmatu plauktiem, divas dzelzs gultas pārklātas ar šineju vadmalas segām. Zem stikla kupola — vecs atzveltnes krēsls ar izšuvumiem. To Iljičam dāvinājusi māte — Marija Aleksandrovna. Ļeņins rūpīgi glabāja šo krēslu kā piemīnu no mīļotās mātes un, kad viņš aizbrauca uz Maskavu, ņēma to sev līdzi. Vēlāk to atveda atpakaļ uz muzeju — dzīvokli.

Paejot garām istabai, kur agrāk dzīvoja Anna Iljičična un Markss Timofejevičs Jeļi-

V. I. Ļeņins Gorkos sarunājas ar zemniekiem.

zarovi, vēsturiskā dzīvokļa apmeklētāji nonāk bijušajā viesistabā. Tur Vladimirs Iljičs rīkoja partijas CK locekļu apspriedes, izšķīra svarīgus revolūcijas jautājumus. Visur ir tieši tāpat kā pirms 40 gadiem.

Jeļizarovu ģimenē V. I. Ļeņins uzrakstījis vairākas brošūras un pāri par 150 rakstiem.

Kad 1917. gadā 3. (16.) jūlijā kontrrevolucionārā pagaidu valdība apšāva strādnieku demonstrācijas dalībniekus, revolūcijas mierīgais posms beidzās. Buržuāzija, meļševiki un eseri metās uz-

brukumā pret bolševiku partiju. Viņi gatavojās noslepkavot V. I. Ļeņinu. 5. jūlijā agri no rīta dzīvokli Platajā ielā apmeklēja J. M. Sverdlovs. Viņš brīdināja Vladimiru Iljiču no briesmām un partijas CK vārdā pieprasīja, lai Ļeņins nekavējoties pārietu pagrīdē. Jau pēc 2 dienām tajā dzīvokli pagaidu valdība mēģināja apcietināt Vladimiru Iljiču. Taču viņš jau bija pārcēlies uz citu vietu — vecā bolševika, strādnieka S. J. Allilujeva dzīvokli.

G. Meļļcevs,
TASS korespondents

Ziemāju virsmēslošana pabeigta

Lauksaimniecības arteli „Komunisma ceļš” šopavasār lielu uzmanību veltī ziemāju kopšanai. Jau agrā pavasarī uzsāka virsmēslojuma izsēšanu uz ziemājiem gan ar rokām, gan izmantojot MTS sējmašīnas. Tagad virsmēslojumā visai 450 ha ziemāju sējumu platībai dots 2 cnt superfosfāta un 1 cnt vai nu

slāpekļa vai kalija mēslojums uz hektara.

Vienlaikus ar ziemājiem kolchozā virsmēslo arī ilggadīgos zālājus. Līdz šim virsmēslojumā superfosfātu un kaliju saņēmuši 150 ha ilggadīgo zālāju. Zālāju virsmēslošanu turpina. Pavisam paredzēts virsmēslojot ap 500 ha ilggadīgo zālāju.

J. Dzeguze

Uzarti 120 hektari

Kaut arī vēsais laiks pārtrauca uzsāktu sēju, kolchozā „Bolševiks” lauku darbi ne dienu nenorimst. Šeit ik dienas strādā Kuldīgas MTS mehanizatori ar 4 traktoriem. Viņi steidz sagatavot augsni, lai, iestājoties siltam laikam,

varētu visus spēkus veltīt sējai. Mehanizatori bb. Šacs, Šmits, Doniņš un Kalniņš šopavasār jau uzaruši 120 hektarus, bet kultivējuši vairāk nekā 60 hektaru augsnes.

A. Zieds

Kolchozā „Uzvara”

Ja vēl nesen kolchozā „Uzvara” Kabiles MTS mehanizatori bija uzaruši pirmos hektarus, tad tagad traktoriisti bb. Rudovics, Gūtmanis un citi uzaruši vairāk nekā 100 hektarus.

Līdztekus aršanai mehanizatori augsni kultivē. Līdz 18. aprīlim bija kultivēta augsne 90 ha platībā.

P. Siliņš

Pārskats

par ziemāju virsmēslošanas un aršanas gaitu rajona kolchozos uz 1957. g. 15. aprīli.

Kolchoza	Virsmēslojuma ziņājumi proc.	Pavasarī uzturēto un pēdējā aug- uma proc.
Raiga v. n.	100	40
Lisenko v. n.	100	29,2
„Komunisma ceļš”	100	24,8
„Komunars”	100	12,2
„Latvijas strādnieks”	100	12
Molotova v. n.	100	7,4
„Sarkanā zvaigzne”	99,1	14,2
„Ļeņina ceļš”	98,7	13,6
„Ļeņina v. n.”	97,4	—
„Padomju Latvija”	93,5	38,3
„Sarkanais karogs”	88,9	8,8
„Uzvaras karogs”	88,9	0,7
„Uzvara”	84,4	35
„Bolševiks”	82	55,5
„Kopdarbība”	81,9	2,9
„Brīvais ceļš”	77,2	40
Ždanova v. n.	76,5	26,9
„Aktivists”	76,4	38,1
„Socialisma ceļš”	76,1	—
„Jaunā gvarde”	75,2	58,9
„Imanta”	69,1	—
„Venta”	66,7	4,0
„Proletarietis”	62,5	43,8
„Traktoriists”	58,7	55,6
„Abava”	58,3	15
Micurina v. n.	57,7	11
Kārļa Marksa v. n.	53,2	1,7
„Spars”	50	11,6
„Brīvība”	49,8	5
„Cīņa”	41,3	28
„Grauds”	37,3	—
„Kurzeme”	25,2	0,5

LATVIJAS KP KULDĪGAS RAJONA KOMITEJAS III PLENUMS

Šajās dienās notika partijas rajona komitejas III plenums, kurā apsprieda jautājumu „Par 1956. gada darba rezultātiem un pasākumiem lopkopības produktu ražošanas un sagādes tālākai palielināšanai”.

Savā referatā rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Liepa uzsvēra, ka lopkopības produktu ražošanas palielināšanas tempi ir neapmierinoši un nenodrošina partijas XX kongresa direktīvu izpildi. Slikti kolchozu valdes, partijas pirmorganizācijas, ciemu padomes un MTS organizē galas ražošanas palielināšanas plāna izpildi. Kolchozi „Kurzeme”, „Abava”, „Jaunā gvarde”, „Sarkanā zvaigzne” un „Spars” 1956. gadā ražojusi mazāk galas nekā iepriekšējā gadā. Pagājušajā gadā kolchozi „Socialisma ceļš”, „Proletarietis”, „Abava”, „Kopdarbība”, „Komunisma ceļš” un „Jaunā gvarde” uz katrām 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražojusi tikai 8,4—11,5 cnt galas. Vēl sliktāks stāvoklis ir cūkgalas ražošanā. Kolchozi „Sarkanā zvaigzne” 1956. gadā cūkgalas ražošanu samazināja par 18,4 tonnām, kolchozi „Jaunā gvarde” — par 9,8 tonnām.

Referents b. Liepa uzsvēra, ka cūkgalas ražošanas palielināšanas jautājums cieši saistīts ar visu lopu skaita palielināšanu un nodrošināšanu ar lopbarību. Referents salīdzināja divus kaimiņu kolchozus „Imantu” un „Kurzemi”, kuriem ir vienādas iespējas. Kolchozā „Imanta” 1956. gadā ražots gandrīz trīs reizes vairāk cūkgalu uz katrām 100 ha aramzemes nekā kolchozā „Kurzeme”. Kolchozā „Imanta” gadu no gada palielinās liellopu, slaucamo govju un cūku skaits, bet kolchozā „Kurzeme” strauji pazeminās. Tas izskaidrojams ar to, ka kolchozā „Imanta” nesamazināja lopu skaitu, bet izveidoja lopbarības bāzi, vadoties no lopu skaita un to pieauguma.

Referents asi vērsās pret tiem kolchozu vadītājiem, kuri uzsākuši pavasara metienu sivēnu izpārdošanu. Tikai marta mēnesī vien Lēpina vārdā nosauktajā kolchozā pārdots 31 sivēns, kolchozā „Kurzeme” — 24, Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā — 16. Tā rīkojoties, kolchozu vadītāji rada bažas par cūkgalas ražošanas plānu izpildi. Ļoti nepareizi rīkojušās kolchozu „Aktivists”, „Padomju Latvija” un „Cīņa” valdes, kuras 1957. gadā plānojušas iegūt mazāk cūkgalas, nekā saražots 1956. gadā.

Tālāk referents b. Liepa analizēja piena ražošanu rajona kolchozos. 11 rajona kolchozi, bet it sevišķi Lisenko vārdā nosauktais, „Sarkanā zvaigzne”, „Brīvais ceļš”, „Kurzeme” un „Aktivists”, 1956. gadā ražoja mazāk piena nekā 1955. gadā. Kolchozā „Sarkanā zvaigzne” piena izslaukumi turpina samazināties arī šogad. Tāds pats stāvoklis ir arī kolchozos „Latvijas strēlnieks”, Mičurina

vārdā nosauktajā un vēl dažos. Plena produkcijas samazināšanos šajos kolchozos galvenokārt izsauc slaucamo govju samazināšana — Mičurina vārdā nosauktajā — 22, „Sarkanajā zvaigznē” — 21, „Aktivistā” — 18. Vairākos kolchozos slaucamo govju samazināšana notiek arī šogad. Kolchozā „Cīņa” govju skaits šogad samazinājies par 41, Lēpina vārdā nosauktajā — par 23, „Graudā” — par 22.

Vairāki kolchozi, samazinot govju skaitu, rupji pārkāpj Lauksaimniecības arteļa statutus, jo iepemtos līdzekļus neieskaita nedalāmajos fondos, bet izlieto dažādām citām vajadzībām.

Pagājušajā gadā vairākos rajona kolchozos samazinājies arī olu ieguve („Spārā”, „Kurzemē”, „Brīvībā” un citos). Tas izskaidrojams galvenokārt ar dējējvistu samazināšanu. Tā kolchozā „Spars” pagājušajā gadā dējējvistu skaits samazināts par 554, „Kurzemē” — par 522. Kolchozā „Proletarietis” pagājušajā gadā no katras dējējvistas iegūtas tikai 11 olas, Zdanova vārdā nosauktajā — 15 olas, „Padomju Latvija” — 23 olas. Kolchozos „Aktivists” un „Komunars” pagājušajā gadā vispār nebija vistu fermas.

Referents uzsvēra, ka galvenais kolchozu valžu, partijas pirmorganizāciju uzdevums ir izpildīt uzņemtās saistības piena, galas, olu, vilnas un citu lopkopības produktu ražošanā. To sekmīgi varēs veikt, uzlabojot masu politiskās audzināšanas darbu lopkopju vidū, izvēršot socialistisko sacensību, plaši propagandējot pirmrindnieku pieredzi.

Debatēs kolchoza „Imanta” valdes priekšsēdētājs b. Zandmans pastāstīja, ka kolchoza laudis, apsvēruši visas iespējas, par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai apņēmušies šogad ražot vēl papildus uzņemtām saistībām 15 cnt cūkgalas uz katrām 100 ha aramzemes, sasniedzot 60 cnt, un no katras govs izslaukt 2500 kg piena plānoto 2000 vietā.

Partijas pirmorganizācijas sekretare kolchozā „Kopdarbība” b. Fišere atzīmēja, ka partijas pirmorganizācija lielā uzmanībā veltī lopkopju dzīves un darba apstākļu uzlabošanai. Kolchoza attīstībai svarīgi ir atrisināt meliorācijas jautājumu. Daudz papīru šajā jautājumā aprakstījis, bet vēl nekādu panākumu nav. Pavisam nolaidīgi kolchozu apgādē atsevišķos jautājumos izturas rajona tirdzniecības organizācijas. Ar ko gan citu izskaidrojams tas, ka ziemas periodā nevar iegādāties rajonā pat lopbarības sāli.

Kuldīgas MTS direktors b. Meņģis nosodīja kolchoza „Aktivists” vadošo darbinieku rīcību, kuri nevēlī vajadzīgo uzmanību sējumu kopšanai, pavasaros un rudenos lopītos stipri bojā izmīnot. Katru gadu rajona kolchozi no Stendes selekcijas stacijas saņem vērtīgas ilggadīgo zālāju sēk-

las, bet lauksaimniecības specialisti pienācīgi nerūpējas, lai sēklu laucīgus pienācīgi apkoptu. Rezultātā sēklas nesam vis pavalrojuši, bet gan izskauduši.

Kolchoza „Komunisma ceļš” valdes priekšsēdētājs b. Štūls kritizēja „Zagotzeru” darbinieku birokrātisko rīcību sēklas apmaiņas jautājumā. Kolchoza teritorijā ir noliktava ar vajadzīgo sēklu, bet kolchozam jābrauc pēc sēklas uz Skrundu.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Otaņķis grieza plenuma dalībnieku vērību uz to, ka vairāk jā rūpējas par darba darītāju kulturalu apkalpošanu. Bet kolchoza „Komunars” valdes priekšsēdētājs b. Austers nedod pašdarbniekiem automašīnu braukšanai uz viesīrādi uz kaimiņu kolchozu. Kolchozu „Proletarietis”, „Boļševiks” un citu priekšsēdētāji neorganizē kinoizrādes.

Kabiles MTS galvenais agronoms b. Dravnieks uzsvēra, ka zonā tikai 2 kolchozos — „Brīvībā” un Kārļa Marksa vārdā nosauktajā — ir kaļķu atradnes. Tomēr arī šajos kolchozos tos neizved uz lauka. Kolchoza „Uzvaras karogs” valdes priekšsēdētājs b. Nīkandrovš neorganizē mineralmēslu izvešanu no stacijas, un pašreiz zem klajas debess kolchozam atrodas vairāk nekā 100 t vērtīgā mēslojuma. Mineralmēslojumu neizved arī kolchozi „Aktivists”, Kārļa Marksa vārdā nosauktais un citi. Rezultātā kolchoziem mineralmēslu fondi tiek samazināti.

LKP Ventspils rajona komitejas sekretars b. Staņislavovs dalījās darba pieredzē ar plenuma dalībniekiem cūkgalas un piena ražošanā un analizēja pagājušā gada socialistiskās sacensības rezultātus. Laba rezerve produkcijas kāpināšanā ir piefermas laucīgi. Pagājušajā gadā ikviena kolchoza „Liesma” lopkope piefermas laucīgā izaudzēja 12—16 t lopbarības sakņu.

Rendas ciema padomes priekšsēdētāja b. Salma kritizēja kolchozu „Uzvara” un „Sarkanais karogs” valdes, kuras nedomā par lopkopju darbu un dzīves apstākļu uzlabošanu. Tā kolchozā „Sarkanais karogs” lopkopēm uz darbu jāstaigā pat vairāki kilometri.

Kabiles MTS galvenā zootehniķe b. Oškalne atzīmēja, ka vairākos zonas kolchozos, kā „Sarkanais karogs”, Kārļa Marksa vārdā nosauktajā maz rūpējas par aitkopību. Plena izslaukumu kāpināšanas interesēs jāpanāk, lai katrā kolchozā būtu kontrolsistēms, bet pašreiz zonā to ir tikai divi.

Vēl debatēs runāja bb. Zaķe, Šulmeisters, Biksone, Austers un citi.

Apspriestajā jautājumā plenums pieņēma lēmumu.

Ciemo padomju pastāvīgo lauksaimniecības-lopkopības komisiju uzdevumi pavasara sējas laikā

Jau pēc dažām dienām rajona kolchozos sāksies masveida pavasara sējas darbi. Pavasara sējas laikā atbildīgi uzdevumi veicami ciemu padomju pastāvīgajām lauksaimniecības-lopkopības komisijām. Tām uzmanīgi jāseko sējas darbu norisei, jāpalīdz kolchozu valdēm iesaistīt sējā visu darbaspēku un inventaru. Par labu paraugu pārējo ciemu padomju pastāvīgajām lauksaimniecības-lopkopības komisijām var noderēt Rumbas ciema padomes pastāvīgās lauksaimniecības-lopkopības komisijas (priekšsēdētājs b. Lipkis) paveiktais darbs. Šī komisija izstrādājusi sīku pasākumu plānu pavasara sējas laikā, sadalījusi uzdevumus komisijas locekļiem, organizējusi pārbaudi, kā ciema kolchozi sagatavojušies pavasara sējai, veikti pasākumi atklāto trūkumu novēršanai. Kā rāda iepriekšējo gadu pieredze, pavasara sējas darbi ne vienā vien kolchozā iekavējās paviršas darba organizācijas dēļ. Lai tas nenotiktu šogad, pastāvīgajām komisijām un kolchozu valdēm jāraugās, lai katram kolchozniekam, katram darba darītājam būtu dots konkrēts uzdevums, par kura izpildi tas atbildētu.

Daudzi rajona kolchozi maz uzmanības veltī zirgu izmanto-

šanai lauku darbos, palaujoties tikai uz MTS tehnikas palīdzību. Tas nav pareizi. Darbā jāiesaista visi kolchoza zirgi. Tas kolchozam dos iespēju, pirmkārt, ietaupīt līdzekļus un, otrkārt, veikt sēju isākos termiņos.

Pastāvīgajām lauksaimniecības-lopkopības komisijām jāpalīdz kolchozu revīzijas komisijām nepieļaut sējas laikā Statutu neievērošanas gadījumus un kolchoza īpašuma izsaimniekošanu, kā tas vairākos kolchozos notika iepriekšējos gados.

Nedaudz dienu atpakaļ rajona ciemo padomju pastāvīgo lauksaimniecības-lopkopības komisiju izdarītajās pārbaudēs par gatavību sējai atklājās, ka vairākos kolchozos vēl nav veikti visi priekšdarbi. Kolchozos „Padomju Latvija”, „Socialisma ceļš” un citos nav sakārtots lauksaimniecības inventars, trūkst sēklas, sevišķi kartupeļu, kā tas ir kolchozos „Abava”, Molotova vārdā nosauktajā un citos. Lūk, ar šo jautājumu atrisināšanu vissteidzīgākā kārtā jānodarbojas arī pastāvīgajām komisijām, kopā ar kolchozu valdēm jāatrod iespēja, kā iegādāties trūkstošo sēklu.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretars

PA LAIKRAKSTĀ PUBLICĒTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Kur salabot gumijas apavus”

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 34. numurā bija ievietota korespondence par to, ka Kuldīgā nav nevienas darbnīcas, kur salabot gumijas apavus. Tagad saņemta rajona rūpniecības kombināta direktora b. Strazda atbilde, kurā viņš raksta:

„Laikrakstā ievietotā korespondence apsprieda ražošanas sanāksmē. Jautājums par nepieciešamo ierīču saņemšanu gumijas apavu labošanai ierosināts ministrijai, lai, sākot ar šā gada III ceturksni, nodrošinātu gumijas apavu remontu Kuldīgā.”

Kritika bijusi pamatota

13. martā „Kritikas gaisma” bija ievietots fejetons ar virsrakstu „Dzer, kamēr noder prātu”.

Saņemtajā atbildē kolchoza „Jaunā gvarde” valdes priekšsēdētājs b. Dagis ziņo, ka fe-

letonā minētie fakti atbilst patiesībai. Brigadierim Griestim un braucējam Levitam par dzeršanu darba laikā un uzdevumu sliktu veikšanu kolchoza valde izteikusi rājienu.

Akmeņu drupināšanu pilsētā pārtrauks

20. martā mūsu laikrakstā bija ievietots kritisks materiāls. Tajā rakstīts, ka Ceļu ekspluatācijas iecirkņa Nr. 12 darbinieki drupina pilsētas teritorijā akmeņus ražošanas ceča vajadzībām.

Ceļu ekspluatācijas iecirkņa priekšnieks b. Pētersons

paskaidro, ka kritika atbilst patiesībai, taču akmeņus nedrupina vis ražošanas ceča vajadzībām, bet Kārļa Marksa un Sarkanarmijas ielu vajadzībām un ka vairāk akmeņu drupināšanai netiks pievests.

„Sveķainais celms” — interesanta sienas avīze

Iekļaujoties socialistiskajā sacensībā ar Tartu MRS, Kuldīgas mežrūpniecības saimniecības kolektīvs apņēmies gada plānu izpildīt līdz 20. decembrim, dot virs plāna 3000 kbm kokmateriālu. Par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai paredzēts līdz IV ceturksņa sākumam nodot ekspluatācijā divas jaunas strādnieku dzīvojamās mājas, iekārtot ceļojošo ēdnieku labākajai plūsmas brigādei. Pieņemtas arī daudzas citas socialistiskās sacensības saistības. Un, lūk, sienas avīzes „Sveķainais celms” redkoleģija (bb. Zeidemane, Akermane, Paegle un Laktiņš) tad arī izvirzījusi par galveno uzdevumu sekmēt šo saistību izpildi. Kādi pasākumi veikti, lai to panāktu?

Redkoleģijā iesaistīti cilvēki, kuriem šis darbs patīk un kuri to grib veikt pēc labākās sirdsapziņas.

—Aktīvi savus pienākumus pilda kā komjaunieši bb. Akermane, Paegle, tā arī b. Laktiņš, — stāsta redaktore b. Zeidemane.

Redkoleģijas sanāksmes notiek reizi vai arī divas reizes mēnesī. Bieži tajās piedalījās partijas pirmorganizācijas sekretars b. Šulmeisters. Sanāksmēs apspriež tos aktuosos jautājumus, kādi pašlaik izvirzīti MRS, runā par negatīvajām parādībām, kādas pēdējā laikā novērotas kolektīvā, sadala uzdevumus redkoleģijas locekļiem. Un, lūk, tiek gatavoti materiāli jaunajam numuram — organizē rakstus no darba darītājiem, raksta redkoleģijas locekļi.

Lūk, pēdējais sienas avīzes numurs, kas izdots marta beigās, levada vietā nav sausa atskaite, bet interesants, satirisks materiāls: rezerves traktora KT-12 lūgums MRS direktoram. Notikusi, lūk, tāda

lieta: rezerves traktors KT-12 uzlikts uz piekabes un aizvests līdz Rendas mežniecības 59. kvartalam. Sadomājuši to laist darbā, bet nav bijuši kārtībā gultņi. Atbraukuši mehaniķi, remontējuši 2 dienas. Ielikuši jaunu ātrumkārbu, taču arī tagad traktors negāja. To remontēja 2 nedēļas, taču labuma nekāda. Rakstā asprātīgi kritizē tos, kas pie šīm nekārtībām vainojami.

Interesants ir materiāls, kur pastāstīts, ar kādiem panākumiem kolektīvs aizvadījis pirmo ceturksni. Uzdevums veikts par 103 procentiem. Alsungas meža punktā labi strādājis b. Goila, ievērojami dienas uzdevumus pārsniedz Kuldīgas meža punktā traktorists b. Meija, celtna vadītājs b. Stepanovs un citi, izpelnot katru mēnesi tuvu pie 2000 rubļiem.

MRS kulturas dzīves vadītāji kritizēti par to, ka nav izvēsta plaša mākslinieciskā pašdarbība. Citā materiālā kritizēti darbinieki, kas atbildīgi par materiālu sagādi būvniecībā.

Kritiskie avīzes materiāli tiek apspriesti jauniešu vai aktīva sanāksmēs, prasa no administrācijas vai vietējām organizācijām trūkumu novēršanu.

Strādnieks Žanis Tuka nodarbojas ar dzeršanu. Viņu kritizēja sienas avīzē. Pēc tam materiālu apsprieda aktīva sanāksmē. Administrācija izteica viņam rājienu.

—Tagad nav vairs redzēts piedzēries, — saka b. Zeidemane.

„Sveķainā celma” redkoleģijas pieredze rāda, ka, darbu plānojot, sapemot palīdzību no partijas organizācijas, sienas avīze var būt ietekmīgs līdzeklis saistību izpildes sekmēšanā.

V. Kļava

Kulturas dzīves chronika

28. aprīlī rajona kulturas namā viesosies Ventspils strādnieku kluba dramatisks kolektīvs ar V. Katajeva trīs cēlienu lugu „Rīnka kvadratura”. Režisors Arkadijs Feldmanis, skatuves ietērpu sagatavojis E. Rentovičs. Ar šo pašu lugu Kuldīgā paredzējis viesoties jūnijā arī Valsts dailes teātris.

„Prologs” — tā saucas filma par ievērojamo 1905. gadu, par pirmo krievu revolūciju, kas bija prologs Lielajai Oktobra socialistiskajai revolūcijai 1917. gada oktobrī. Filmas scenarija autors A. Šteins, to izlaidusi Maskavas kinostudija.

No 6. — 7. maijam filmu demonstrēs Kuldīgas kinoteātrī „Komjauniešis”.

Kuldīgas novadpētniecības muzeja darbinieki vāc un kārtoto materiālus izstādei, kas būs veltīta Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienai. Izstāde aptver materiālus par „Padomju vara Latvijā” laikā no 1919. — 1940. gadam.

Rajona kulturas nama estrādes ansamblis, gatavojoties 1. Maija svētkiem, iestudē jaunu programmu. Šā gada I ceturksnī estrādes ansamblis, kas darbojas režisora Oskara Liepas vadībā, sniež 12 koncertus, ieskaitot arī izrādes Aizputē, Kandavā, Saldū un citās vietās ārpus rajona robežām. Ansamblis katrā savā koncertā humora un satīras daļā izmanto materiālus par vietējās dzīves notikumiem.

Kulturas nama dramatisks kolektīvs patlaban gatavo Masa un Kuličenko četru cēlienu vadevīlu „Dārzi zied” (režisors O. Liepa). Pirmizrāde paredzēta maija beigās. Lugu dekorācijas gatavo N. Garokalns un A. Liepiņš.

Sudrabkalnu ciema tautas nams iegādājies jaunu pūtēju orķestra instrumentu komplektu. Lauksaimniecības arteļa „Brīvais ceļš” kolchoznieka b. Bērica vadībā jaunorganizētais orķestris uzsācis nodarbības.

Divu kaimiņu kolchozu siltumnīcās

„Bolševikā”

Lauksaimniecības arteļa „Bolševiks” daudzo siltumnīcu stiklotos jumtus var redzēt pa krietnu gabalu. Gandrīz vai rindā slejas četras ēkas, bet piektajā būvbrigādes ļaudis beidz stiklot logus.

... Nelielajā apkurināmajā siltumnīcā īsts pavasaris. Tur zaļo tomāti, gurķi, sīpoli, kāposti. Gurķus audzē kūdras — trūdzeses podiņos un šīn nedēļā tos pārpiķēs lecektīs. Tādos pašos podiņos audzē arī agros kāpostus.

Kolchoza dārzkopis b. Vairavs ir īsts entuziasts dažādu jaunu šķirņu audzēšanā. Lūk, „Stadover” un „Standart” šķirņu tomātu hibrīds izceļas ar lieliem augļiem, kas izturīgi pret dažādām slimībām un vasarā viens augs dod pat vairāk nekā 5 kg augļu, turklāt atsevišķi augļi sver 800 gramus. Līdzās šai tomātu šķirnei kastīnās iesēti „Maskavas”, „Skoraspeļka”, „Aveņu stublājs”, „Altaja siltumnīcas” un citu šķirņu tomāti. Tāpat izmēģinām audzēt kolarabjus. Auglis līdzīgs kā-

Attēlā: dārzkopis b. Vairavs laista dēstus.

lim, bet aug virs zemes.

Dažādas ir arī gurķu šķirnes kā „Tirgus brīnums”, „Kulenkamps”, „Kļinas”, „Nerosimij” un citi. No kāpostiem ievērojama ir „Maskavas” šķirne. Tie ir vislielākie un galviņa sver 12—14 kg.

Dārzkopji nav aizmirsuši arī puķes. Kastīnās iesētas leļkojas, kamola begonijas, portulaki, lavmutītes, salvijas, izmēģina arī gladiolas un lilijas.

Šogad dārzkopju uzdevumi

nav mazi. 10 cilvēku lielajai brigādei bez siltumnīcu, augu māju un lecekšu apkopšanas jāaudzē arī uz lauka 3 ha vēlie kāposti, 2 ha gurķi. Kur tad nu vēl burkāni, galda bietes, puķu kāposti, tomāti. Pavisam lauku kulturas aizņems 8 ha lielu platību. Taču kā Elvira Zavicka, Austrā Lampa, tā arī Jēkabs Cērps, Mikelis Cīrulis un citi dārzkopības brigādes kolchoznieki ir apņēmies godam veikt dotos uzdevumus.

„Sarkanā zvaigznē”

Pulkstenis rādīja tikko septīto rīta stundu, bet kolchoza siltumnīcas dūmenis jau vēla baltu dūmu grīsti. Kad dažas stundas vēlāk kopīgi ar kolchoza priekšsēdētāju b. Liekni apmeklējām siltumnīcu, dārzkopji rosījās ap parasto tvaika lokomobili. Augu mājā ievietoja parastās ūdens caurules un no tvaika lokomobīles tajās laiž tvaiku, tādā veidā apsildot telpu.

Ieejot apkurināmajā siltumnīcā, tiešām redzams, ka dārzeņu audzētāji cenšas. Vairāk nekā 3000 tomātu dēstu jau drīzumā ziedēs. Tie ir „Altajas”, „Podmoskovskij”, „Podarok” šķirnes. Turpat kastītēs iesēti puķu kāposti, agrie kāposti, 1 ha apstādīšanai agrie kāposti podiņos pārpiķēti lecektīs. Tāpat gurķu dēsti aug kūdras-trūdzeses podiņos.

Siltumnīcā zaļo redīsi. Arī lecektīs tie krietni lieli. Pirmie kilogrami redīsu un sa-

Kolchozā „Sarkanā zvaigznē” b. Cimmermanis un priekšsēdētājs b. Liekni apskata tomātu dēstus.

latu jau pārdoti kolchozniekiem un kuldīdzniekiem.

Lielāko daļu dēstu dārzkopji audzē kūdras-trūdzeses podiņos. Pavisam izmantos ap 30.000 šādu podiņu.

Savu dārzniecību kolchoznieki izraudzījuši ļoti izdevīgā vietā — pret dienvidiem vērstā nogāzē. Ap siltumnī-

cām plešas dārzeņu audzēšanai domātie lauki. Augsnetur jau rūpīgi sagatavota.

—Rudenī 0,2 ha platībā iestādīsim zemenes, — paskaidro dārzkopji, — bet nākotnē šajā nogāzē dēstīsim arī vinogulājus.

R. Rītums

Mācieties no baltkrievu cūkkopes

Kolchoza „17. septembris” jaunā cūkkope Regina Benja Baltkrievijā labi pazīstama kā cūku nobarošanas meistare. LTA korespondents lūdza b. Benju pastāstīt, kā viņa panāk augstus dzīvsvāra pieaugumus.

—Cūku fermā es strādāju tikai divus gadus, — teica b. Benja, — tādēļ man pašai nekādas lielās pieredzes vēl nav. Rūpīgi sekoju zootehnikas zinātnes sasniegumiem un vecāko lopkopju padomiem.

Panākumi atkarājas no cūku pareizas turēšanas un kopšanas. Pirmajā laikā cūkām izbaro vairāk rupjās barības, lai labāk attīstītu barības traktu. Katram puscūcīm dienā dod caurmērā 1—1,5 kilogramus spēkbarības, līdz 3 kilo-

gramiem kartupeļu, litru vājpiena un 4 — 5 kilogramus skābbarības. Vasarā skābbarības vietā izbaro svaigu ābolu vai vīkus, ko aplaista ar aukstu ūdeni. Cūkas baro trīsreiz dienā stingri noteiktā laikā. Ūdeni tās saņem neierobežotā daudzumā.

Cūkas sāk nobarot, kad tās sasniegušas 7—8 mēnešu vecumu. Tām sāk dot vairāk spēkbarības. Cūkas, kam sliktā ēstgriba, cūkkope izdala atsevišķā grupā un sastāda tām īpašu „ēdienu karti”.

10—14 dienas pirms kaušanas rupjās barības daudzumu samazina. No devas izslēdz raušus un auzu miltus, bet palielina miežu un rudzu miltu daudzumu.

Tā strādājot, cūkkope iegūst caurmērā 800—900 gramu lielus dzīvsvāra pieaugumus dienā.

—1956. gadā es nobaroju 180 pusspeķa un speķa cūku, — stāsta b. Benja. — Kolchozs ieguva vairāk nekā 200 centneru augstvērtīgas cūkgaļas. Bet tā nav robeža. Atbildot uz PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumu, es šogad apņēmos nobarot ne mazāk kā 250 cūku un sasniegt vienu kilogramu lielu diennakts caurmēra dzīvsvāra pieaugumu. Mūsu kolchozā tas iespējams. Laukkopji sagādājuši pietiekamus daudzumus barības. Turklāt savā pierfarms laukā es izaudzēju daudz sakpaugu un kartupeļu. (LTA)

Vairāk augļu dārzu

Labāko kolchozu un padomju saimniecību pieredze rāda, ka izdevīgākās vietas augļu dārzos ir nelielas nogāzes, vērstas pret dienvidiem, dienvidrietiem vai dienvidvakariem. Pārējās nogāzes nav ieteicamas. Labākā vieta ir ar 5°—10° slīpumu. Tikai drenētās vietās augļu dārzā pilnīgi līdzinā vietā daudzus gadījumos būs pasargāti no liela mitruma. Vietai jābūt aizsargātai no valdošiem vējiem. Piemērotas vietas augļu dārzos ir upju un ezeru krasti, jo ūdens tuvumā retāk ir pavasara un rudens salnas.

Labākās augsnes augļu dārzos ir organiskām vielām bagāts smilšains māls, māla mergelis, mālaina melnzeme. Gruntsūdens, kur augsne vieglāka un caurlaidīga apakšējā, nedrīkst būt tuvāk par 1,5 m, bet smagā augsne ar mazāk caurlaidīgu apakšējā—2,0—2,5 m.

Augsnei jābūt dziļi sagatavotai un mēslotai jau rudenī. Ja rudenī augsne nav sagatavota, tad kociņi jāstāda bedrēs.

Plānojot lielražošanas dārzus, nav ieteicams tos izrībināt ar plašu šķirņu sortimentu, jo tas apgrūtinātu augļu koku kopšanu, ražas realizāciju.

Katru šķirni no vietas stāda ne vairāk kā 4 rindas, jo labos ziedēšanas gados bites dārzā tālu nelido. Blakus stādāmās šķirnes jāizvēlas ar vienādu augumu, kopīgu ražošanas un ziedēšanas sākumu, ar labām savstarpējām

apaugļošanās spējām, piemēram: Baltais dzidrais, Suislepis, Rēveles bumbierābols un Cukurīņš; Rudens svītrotais, Borovinka, Trebu sēkļaudzis un Aniss svītrotais; Lietuvis pepiņš, Safrana pepiņš, Slavjanka un Tartu rožābele; vai arī Antonovka, Sīpoliņš, Akero un Ničnera zemeņu.

Visu standartšķirņu stādāmo materiālu atbilstošu standartprasībām var iegādāties augļu ogulāju audzētavā „Baužas”. 1. šķirnes kociņu cena ir Rbl. 4,50. Kociņus pārdod kā kolektīvām saimniecībām, tā arī individuāliem dārzu stādītājiem.

Biezāk lietotais stādīšanas attālums ir 6x8 metri. Tad koku skaits uz ha ir 208.

Vispār spēcīgāk augošu šķirņu koki, kā Antonovka, Mālabele, Rudens svītrotais un citi jāstāda lielākos attālos, bet vājāk augošas šķirnes koki, kā Baltais dzidrais, Borovinka, Svītrotais pepiņš, Lietuvis pepiņš, Trebu sēkļaudzis un citi—mazākos attālos.

Augļu koki jāstāda agri pavasarī, tikko augsne apžuvusi, ka var strādāt. Stādīšana jāizbeidz, tikko plaukst lapas. Ja augsne nav dziļi uzlabota, tad ābelēm un bumbierēm rok 1,25—1,5 x 0,5—0,7 m lielas bedres, bet plūmēm un ķiršiem 1,8—1,0 metriem platas un 0,4—0,6 metrus dziļas bedres. Ja augsne dziļi uzlabota, rok tik lielas bedres, lai brīvi varētu ievietot koku saknes. Rokot bedri, augsnes virskārtu samet atse-

višķi no augsnes apakšējās. Kad bedre izrakta, tās vidū iedzen mietu 15—20 cm dziļi.

Augsnes virskārtai piejauc apmēram 5 kg kūdras komposta vai pussatrūdējušu kūtsmēslu, 300 g superfosfāta, 60 g kalija chlorīda un 60 g amonija salpētra. Visu to ielaida bedres dibenā. Pārējai augsnei piejauc 10—15 kg komposta vai pussatrūdējušu kūtsmēslus, un šo augsni ber konusveidā ap mietu ar aprēķinu, lai, stādot, kociņa sakņu kakliņš atrastos 10—12 cm augstāk par zemes līmeni. Skābā augsne bedres tilpumā jānod 1,0—1,5 kg kaļķa. Iestādītie kociņi jāaplej, ļejoj katram 2—3 spalpus ūdens. Kad ūdens iesūcies, kociņa apdo bi 1,5—2 m diametrā nosedz ar 10—12 cm biezu izvēdinātas kūdras kārtu, kūtsmēsliem, pussatrūdējušiem salmiem vai lapām. Tāds segums uztur augsni irdu un tīru no nezālēm, saglabājot mitrumu.

Sastādītos kociņus piesien pie mietiem ar vītola klūdzipām vai ar ne visai grodu saiti. Saiti sien cipara „astoni” veidā. Mieta galam jābūt 5—10 cm zemāk par apakšējo vainaga zaru.

Iestādītiem kociņiem ir jāapgriež zari, kas atkarībā no sakņu sistēmas jāsaīsina par pusi vai vienu trešdaļu. Zarus neapgriežot, iestādīto kociņu lapas ir sīkas un pieaugums ļoti niecīgs.

V. Gallāns, kokaudzētavas „Baužas” dārznieks

Aizrādījums

Pamatojoties uz Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes Izpildes komitejas 16. aprīļa 1957. gada rīkojumu № 58, Kuldīgas mežsaimniecība paziņo, ka, sākot

ar š. g. 25. aprīli, noteikts ugunsdzēsības perioda sākums. Sakarā ar to aizliegts valstī, kolchozu un vietējās nozīmes mežos kurlināt

uguns, dedzināt veco zāli, smēķēt un nomet degošus sērkoņus (izņemot smēķēšanai speciāli ierīkotās vietas).

A. Golubs, A. Paršins

Pa zvēru taku

(4. turpinājums)

Maļcevs un Cvetkovs uzsāka nāža meklēšanu, lai pēc šā pierādījuma identificētu slepkavu. Smirnovs sāka nokaldrot, ar kādu transportu Aleksandra izbrauca no Jelgavas.

Virčavas skolas skolotāji, kas 30. martā bija konferencē, paziņoja, ka ne autobusā, nedz takso-metrā Aleksejeva ar vīpēm kopā nav braukusi. Milicijas iecirkņa pilnvarotais Dolotova liecināja, ka viņa nav bijusi arī vilcienā. Tani dienā viņš bijis Dimzas stacijā un redzējis visus, kas izkāpa no vilciena. Atcerējās mežsarga Saukītāna liecību, jo viņš bija redzējis sievieti, kam tiklīdz bija maizīte. Kopā ar sievieti no mašīnas izkāpa vīrietis, paņēma viņu zem rokās... Par to ir vērts padomāt!

20. aprīlī Cvetkovs un Maļcevs, kas jau nez kuro reizi apskatīja vietu, kur tika atrasta noslepkavotā, atkal iegāja dziļi Virčavas mežā. Ar to laiku zeme jau bija uzūkususi sevī pavasara ūdeņus, un viņi varēja staigāt pa mežu, droši soļojot pa snādam. Cvetkovs pasīka krūmus un tani vietā, kur bija gulējies līķis, ieraudzīja nazi un stipru baltu virvl.

Nāža rokturis bija no parastā galda nāža, bet asmens tani bija ielikts citā. Tādu nazi varēja izga-

tavot kalvē, bet kalēju vajadzēs meklēt pēc zīmes „SZ”, kas skaidri redzama uz nāža roktura. Kriminālparvaldes darbinieki sāka studēt visu ēdnicu un restorānu bufešu saturu. Pēc ilgās meklēšanas viņi lietuviešu pilsētiņas ēdnicā pie Latvijas robežas beidzot atrada nazi ar zīmī „SZ”.

Cvetkovs aizsteidzās uz Jelgavu pie sevišķi svarīgu lietu izmeklētāja un atrada viņu lasām tiesu medicīnas eksperta vēstulī. Pēdējais ziņoja, ka slepkavība nav izdarīta ar to nazi, kas atrasts mežā. Vajaga meklēt nazi ar blezu rokturi. Par to liecina pēdas ap nogalinātās brūci. Maļceva un Cvetkova pūles bija veltīgas. Pie tam nazi ar zīmī „SZ” tika atrasts arī Jelgavas restorānā, tātad tādu ir daudz.

Pie izmeklētāja nāca skolotāji, kolhoznieki, visi, kas pazina Aleksejevu. Viņi no sirīs gribēja palīdzēt tam ātrāk nokļūt uz noziedznieka pēdām un notvert to. Šie brīvprātīgie palīgi sniedza Smirnovam visdažādākas ziņas par skolotāja dzīvi — ar ko viņa draudzējās, kur mīlēja staigāt, kādas mantas viņai varēja būt klāt slepkavības dienā. Aleksandras Petrovna brālītis Georgijs ziņoja Smirnovam, ka neilgi pirms māsas bojā ejas viņai uzdāvinājis ķīniešu

plīdšpalvu, saliktu no sīkām apzeltītām plāksnītēm, un ka viņai ļoti patika šī plīdšpalva, ka viņa nekad no tās nešķīrās. Varbūt tas var noderēt izmeklētājam...

Ne katreiz, protams, šādas liecības palīdzēja Georgijam Smirnovam; dažreiz tās viņu noveda pat sāpūs no galvenā. Un tomēr izmeklētājs bija pārliecināts, ka tieši ar šo vienkāršo un godīgo cilvēku palīdzību viņš tiks pie skaidrības pretrunīgo faktu sabīvējumā.

Jauņa jurista darba spējas tani dienās bija apbrīnojamas. Viņš gulēja tikai četras stundas dienā. Viņa jau tā kalnā seja vēl vairāk sakrītās, bet liecības leģitīmas acis kļuva it kā vēlīgākas, redzīgākas. Caurām dienām izmeklētājs braukāja pa rajonu, satikās ar desmitiem cilvēku. Partijas rajona komitejas pagalmā viņš nejausi sastapās ar bibliotēkas pārzini Puzili. Saruna iesākās par to pašu — par Aleksejevas nāvi.

— Tāda enerģiska, rosīga, — bēdājis Puzilis, — un, lūk, viņas vairs nav mūsu vidū. Kad es viņu redzēju pēdējo reizi, viņa izskatījās diezgan dzīves priecīga.

— Bet kurā dienā tas bija? — jautāja Smirnovs.

— Ceturtajā aprīlī.

— Kā, ceturtajā? Bet viņa taču

S P O R T S

Jaunatnes festivalam veltīts pavasara kross

Svētdien Ventmalā, pilsētas parkā notika Vispasaules jaunatnes festivalam veltītais rajona 1957. gada pavasara krosa sacensības. Neraugoties uz nelabvēlīgiem laika apstākļiem — termometrs rādīja tikai dažus gradus virs nulles un dubļiem, sacensības piedalījās kupls dalībnieku skaits — 86.

Jāpriecājas, ka tikai mūsu jaunākie fizikulturiēši — 7-gadīgo skolu skolēni nebija no aukstuma un distancēs, bet vidusskolu (atskaitot Kuldīgas II vidusskolu) un darba vietu fizikulturiēši sacensībās nepiedalījās.

Lai gan sacensības bija paredzētas trijās grupās: pirmā grupa — 7-gadīgo skolu, otrā grupa — vidusskolu un trešā grupa — darba vietu fizikulturas kolektīvu komandām, sacensības notika vienīgi starp 7-gadīgo skolu komandām.

Komandu vērtējumā pārliecinoši pirmo vietu iezīmēja Kuldīgas pirmās 7-gadīgas skolas komanda (fizikulturas skolotājs b. Vilce). Otrā vietā ierindojās Kuldīgas otrās 7-gadīgas skolas un trešā vietā — Kuldīgas otrās vidusskolas jaunie sportisti.

Individuāli 500 m distancē

meitenēm no 38 dalībniecēm pirmo vietu iezīmēja N. Vinka (Kuldīgas II vidusskola) ar laiku 1 minute 58,6 sek., otrā vietā ierindojās otrās 7-gadīgas skolas pārstāve A. Vilnīte ar laiku 1 minute 59,0 sek., trešā vietā — A. Kļava (pirmā 7-gadīga skola) ar laiku 1 minute 59,4 sek.

500 m distancē no 31 dalībnieka labāko laiku uzrādīja pirmās 7-gadīgas skolas pārstāvis Z. Upenieks (1 minute 43,9 sek.), arī otro un trešo vietu iezīmēja tās pašas skolas pārstāvji K. Ritiņš ar laiku 1 minute 47,6 sek. un M. Linājs (1 minute 48,8 sek.).

800 m distancē jauniešiem pirmo vietu iezīmēja Ploters (otrā vidusskola, 2 minutes 53,2 sek.), kā nākošais distancē beidza A. Pitkevics (pirmā 7-gadīga skola, 2 minutes 55,0 sek.). Trešā vietā ierindojās O. Nevskis (otrā vidusskola) ar laiku 3 minutes 2,2 sek.

1500 m distancē jauniešiem uzvarēja otrās vidusskolas pārstāvis Kuzmins ar laiku 6 minutes 5,0 sek.

3000 m distancē jauniešiem pirmo vietu iezīmēja Čuvijskis (otrā vidusskola) ar laiku 12 minutes 44,0 sekundes.

L. Arājs

LBSB «Vārpa» 1957. gada komandu sacīkstes galda tenisā un šachā

Sestdien un svētdien Kuldīgā, BASB „Daugava” sporta namā notiks LBSB „Vārpa” 1957. gada meistarsacīkšu galda tenisā un šachā Kuldīgas zonas sacensības.

Sacensības piedalīsies Ventspils, Talsu, Aizputes, Skrundas, Saldus, Liepājas, Priekules un Kuldīgas rajonu lauku jaunatnes izlases komandas.

Galda tenisā katras komandas sastāvā spēlēs 3 vīrieši

un 2 sievietes, šachā — 4 vīrieši un 2 sievietes.

Mūsu rajonu pārstāvēs galda tenisā Znotiņš, Dabiņš, Jakoviča un citi, šachā — Bierīņš, Janstoviča un citi spēcīgākie lauku šachisti.

Zonas meistarsacīkšu uzvarētāja komanda šachā un divu pirmo vietu ieguvējas komandas galda tenisā iegūst tiesības piedalīties LBSB „Vārpa” republikas meistarsacīkšu finalā, kas notiks maija mēnesī Cēsīs. L. Trumšņs

tika nogalināta triedesmitajā martā!

— Jūs dziļi maldāties, biedri izmeklētāji. Es labi atceros šo dienu. Viņa toreiz vēl telca: „Sveiki, biedri Puzili!” Es atbildēju: „Sveiki, biedre Aleksejeva!”

Smirnovs samulsa. Bet kā tad ar ekspertīzes slēdzenu, kas precīzi konstatēja Aleksejevas nāves laiku.

— Skolotāju konferences dienā Aleksandra Petrovna lenāca pie manis, — paziņoja rajona komitejas bibliotekare Michailova, — viņa man rādīja divus rozā plastmasas glāzturus. Veda tos uz mājām.

Tātad starp nogalinātās mantām vajadzēja būt arī glāzturiem. Bet mežā tos neatrada. Acimredzot, slepkava tos paņēma sev līdzī. Cvetkovs, kuram nekavējoties tika uzdots vēlreiz apskatīt visu Aleksejevas mājā, ziņoja: divus rozā glāzturus no plastmasas Vasilis Likovs kopā ar citām Aleksandras Petrovnas mantām nodevis Marijai pirms viņas aizbraukšanas uz Ogrī.

Tā vīrs Likova galvas mākoņi sabiezēja vēl vairāk.

Bet kam pieder sievietes josta, ko atrada drausmīgās slepkavības vietā?

Smirnovs tur rokās pēdējo pierādījumu — jostu no brūnas vadmāks, visdrīzāk — pašausas. Acimredzot, to šuvusi kāda lauku meistarlene. Savācis visu vietējo šuvēju adreses, viņš sāka soļot no mājās uz mājām. Neviens nebija re-

dzējis tādu vadmālu, nebija šuvie no tās apģērbi. Bet tad kāda vecīte kļuva domīga. Elpu aizturējis, izmeklētājs galda viņas atbildi.

— Jā, liekas, kaut kas pazīstams. Droši vien mans darbs.

— Bet kam jūs šuvāt šo kleitu?

— Tūdaļ atcerēšos. Veca esmu kļuvusi. Pie mums šeit dzīvoja kāda sievietē, viņa aizbrauca.

— Bet kurp?

— Uz Rīgu.

— Kā viņu sauca?

— Helena... Helena Jankaus...

Jāna meita.

Tai pašā dienā izmeklētājs ar pirmo autobusu izbrauca uz Rīgu.

IV

Helena Jankaus atnācējus sagatdija ar izbrīnu.

— Kratišana? Bet kāpēc?

— Līdz atbraukšanai uz Rīgu jūs dzīvojāt rajonā? — jautāja izmeklētājs.

(Turpinājums sekos)

LABOJUMI

Lalkraksta šā gada 17. aprīļa numurā rakstā „Jaunatnes festivala rajona dramatisko kolektīvu un dalībnieku konkurss” ievērojams kļūda. Trešo vietu konkursā ieguvu kolchoza „Kopdarbība” dramatisks kolektīvs, bet Goda rakstu saņēma kolchoza „Komunars” dramatisks kolektīvs.

4. slejā 1. rindā jālasa: „Goda rakstu saņēma Brīgita Iļe (no Rendas ciema kolchoza „Uzvara”).”

Redaktors A. Blūms